

Şair Ali Özdoğan'dan Aruz Şiirler

Şair Ali Özdoğan

MEVLA

Zanneder ağyar perişân ye'si sevdâdan bi-tâb
Gör nasîbdar kıldı mevlâ rûh içün sunmuş hitab
Nîmetim der hep çeker dîl cevreder ol mâhitab
Ah nasîbdar kıldı mevlâ rûh içün sunmuş hitab
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

GÖNÜL

Meyletme gönül dur kanacak aldanacaksın
Vuslat umacak firkat-i nârdan yanacaksın
Hep gölge imiş sevgili gerçek sanacaksın
Vuslat umacak firkat-i nârdan yanacaksın
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

AŞKTAN GÜLEN YOK

Kûy i Leyla zanneder çeşmim döker hûn her yere
Ağla ey dîl ağla aşktan sen gülen yok bir kere
İftirak benzer şu göynüm yâreler bir hançere
Ağla ey dîl ağla sen aşktan gülen yok bir kere
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

YALAN

Yalanmış o sevgiler sen de yalansın
Ümid neşesiyle dîl hep oyalansın
Firâkın azâb imiş kor ediverdi
Visâlin'se bin keder derde salansın
Mefâîlü fâilâtün feilâtün

ONDAN GELEN YOK OLMAZ

Bir varmış bir yokmuş diyorlar amma
Bir varmış pir varmış de yokluk umma
Hakk'tan geldin zâhid şu çeşmin yumma
Dâim Allah dersin gönüller solmaz
Ondan geldin ondan gelen yok olmaz
Mef'ûlün mef'ûlün mefâîlün fa'

BİR SIRRI MI VAR

Bir sırrı mı var aşka düşen sevgiye hasret
Yok ben sevemem hem diyemem aşkını hasr et
Vallahi gönül firkati kor misli hasâret
Yok ben sevemem hem diyemem aşkını hasr et
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

HAYAT

Ne gelirken bekleyen ne giderken kuyruk var
Şu hayatın Hakk için ki katından buyruk var
Feilâtün fâilün feilâtün mefûlün

SEYREYLE GÖNÜL

Yıldızlara dalmış da gönül ünsiyet etmiş
Bir zikri semâ duymaya ahd ü niyet etmiş
Allah diyerek Hû diyerek kurbiyet etmiş
Seyreyle gönül gör niceler devr-i dâimde
Bilmem öte menzilde ne var hep hayâlimde
Mefûlü mefâîlü mefâîlü mefûlün

VUSLAT DİLERİM

Neyler gibi feryâd ediyor ayrı yerinden
Sevdâ yeli ah rûhumu hûn etti derinden
Bir bâd-ı sabâ bekle gönül gün seherinden
Firkatle geçen ömrüme tek çâre bahardır
Vuslat dilerim leyli açan vakt-i nehardır
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

KADER YAZMIŞ

Yazmış da kader kûşe-i kalbim sana düşmüş
Ah âteş-i aşk kor gibi kor, gör cana düşmüş
Vallahi O'nun nîmetisin sen, bana düşmüş
Ah âteş-i aşk kor gibi kor, gör cana düşmüş
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖR SEN

Her zerresi binler kitabın dersine durmuş
Bak kâinatın safha-i rengînini gör sen
Bin dâveti var arz ü semâ sofrayı kurmuş
Her bir velinin rûhunun engînini gör sen
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

HEY SEN

Hey sen ! adamı olan, amma adam olmayan
Bey sen ! ölene kadar, heybesi hiç dolmayan
Üç gün yaşa ne keyif sanki ölüm öldü say
Azrâili geçerek rûha ölüm geldi say
Müstefilü feilün müfteilün fâilün

BEN

Hüznüm de gider şevk ü tarâb şen olurum ben
Bülbül gibi pür, nağmede neş'en olurum ben
Elbette yakan firkatidir âşığsı amma
An dâhi güzel goncaya rûşen olurum ben
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

HİSSEDEREK SEVMİYEN

Ah şu gönül hâne bil âşığsı kâşâne bil
Mecnun-u Leylâya bak hâlini rindâne bil
Hissedererek sevmeyen cânı virânhâne bil
Mecnun-u Leylâya bak hâlini rindâne bil

Müftelün fâilün müfteilün fâilün

ROMANTİK ARUZ

Zannetme rûhu sabî olmaya nefse tâbî

Aşkın şımartıverir hasta eder asâbi

Mefûlû müfteilün müfteilün feûlün

SEN

Dîl hıçkırarak ağlamasın hüznü bırak sen

Her ânına bak rahmeti gör sanma ırak sen

Terkeyle de ten rûha çıkıp eyle burak sen

Her ânına bak rahmeti gör sanma ırak sen

Mefûlû mefâîlû mefâîlû feûlün

İNKİRAZ

Sanma cânânım vakit var, pek yakındır inkiraz

Ömrümüzden uçtu yıllar nefs-i nâdan nağme saz

Dilfigar eyler ne sevsem iftirakından beni

Ömrümüzden uçtu yıllar nefs-i nâdan nağme saz

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

TATLI DÜŞLER

Bir kadim nağmeyle başlar ruhâ işler hoş deyişler

Bir serâbın ardı aşkın tatlı düşler tatlı düşler

Cevrediş vü serzenişler cevrediş vü serzenişler

Bir serâbın ardı aşkın tatlı düşler tatlı düşler

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilâtün

VUSLAT MI UMAR

Vuslat mı umar âh ü fizâr susmadı hâlâ

Bilmez mi hezâr fânîde gül hârını yoksa

Sevdâda açar kullara bâb Rab teâlâ

Leylayı geçip Hakk'ı bulan Mecnun'a baksa

Mefûlû mefâîlû mefâîlû feûlün